

Uchwała nr 81/2008
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 5 listopada 2008 roku

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XXV/25/08 Rady Miejskiej w Szczawnie Zdroju z dnia 29 września 2008 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty uzdrowiskowej, zarządzenia jej poboru w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wynagrodzenia za inkaso

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwała, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność § 3 uchwały nr XXV/25/08 Rady Miejskiej w Szczawnie Zdroju z dnia 29 września 2008 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty uzdrowiskowej, zarządzenia jej poboru w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wynagrodzenia za inkaso z powodu istotnego naruszenia art. 19 pkt 2-3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r., Nr 121, poz. 844 z późn. zm.).

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Uchwała nr XXV/25/08 Rady Miejskiej w Szczawnie Zdroju z dnia 29 września 2008 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty uzdrowiskowej, zarządzenia jej poboru w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wynagrodzenia za inkaso wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu Zespół Zamiejscowy w Wałbrzychu 15 października 2008 r.

Jako podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami), art. 48 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1399 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 17 ust. 1a i art. 19 pkt. 1 lit. d i pkt. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późniejszymi zmianami).

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że w istotny sposób narusza ona przepisy art. 19 pkt. 2-3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późniejszymi zmianami).

Zgodnie z art. 19 pkt. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych „*Rada gminy, w drodze uchwały może zarządzić pobór tych opłat w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso*”.

W uchwale nr XXV/25/08 Rady Miejskiej w Szczawnie Zdroju z dnia 29 września 2008 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty uzdrowiskowej, zarządzenia jej poboru w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wynagrodzenia za inkaso, w § 2 ust. 2 stwierdza się, że: „*Na inkasentów opłaty uzdrowiskowej wyznacza się instytucje oraz osoby fizyczne prowadzące działalność w zakresie wynajmu pokoju*”.

Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 stycznia 2008 r. (sygn. akt II FSK 1526/06) powierzenie komuś funkcji inkasenta musi poprzedzać zgoda danego podmiotu na przyjęcie łączących się z tym obowiązków. Określenie inkasenta odwołujące się jedynie do charakteru wykonywanej działalności

zarobkowej („instytucje i osoby fizyczne prowadzące działalność w zakresie wynajmu pokoi”) niewątpliwie naruszałoby zasadę uprzedniego uzyskania zgody na wykonywanie funkcji inkasenta. Uwzględniając powyższe, wyznaczenie inkasenta może nastąpić jedynie poprzez zastosowanie techniki wskazania konkretnego. Wskazanie inkasenta powinno zatem przybierać postać podania imienia i nazwiska (w przypadku osoby fizycznej), bądź nazwy (w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej).

Należy jednocześnie zauważyć, iż wprowadzając w § 2 ust. 1 pobór opłaty uzdrowskiej na terenie miasta Szczawna Zdroju w drodze inkasa, Rada Miejska w Szczawnie Zdroju zawęziła krąg inkasentów do podmiotów prowadzących działalność w zakresie wynajmu pokoi, nie określiła natomiast inkasentów w zakresie pozostałych rodzajów działalności wiążących się z koniecznością regulowania opłaty uzdrowskiej przez konsumentów.

Zakres podlegania opłacie uzdrowskiej został określony w art. 17 ust. 1a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w następujący sposób: „Opłata uzdrowska jest pobierana od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w celach zdrowotnych, turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych w miejscowościach znajdujących się na obszarach, którym nadano status uzdrowiska na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowskim, uzdrowskach i obszarach ochrony uzdrowskiej oraz o gminach uzdrowskich, za każdy dzień pobytu w takich miejscowościach”. Oznacza to, iż podlegają jej nie tylko osoby korzystające z wynajmu pokoi, ale także np. przebywające na terenie danej gminy i korzystające z usług pól namiotowych. W tym przypadku brak jednak określenia inkasenta.

W § 3 badanej uchwały, Rada Miejska w Szczawnie Zdroju postanowiła o zwolnieniu z opłaty uzdrowskiej dzieci do lat 7 włącznie oraz osób posiadających na podstawie obowiązujących przepisów orzeczoną znaczny stopień niepełnosprawności (całkowita niezdolność do pracy).

Art. 19 pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stanowi, iż rada gminy, w drodze uchwały „może wprowadzać inne niż wymienione w ustawie zwolnienia przedmiotowe od opłat lokalnych”. Brak natomiast upoważnienia do ustanawiania zwolnień o charakterze podmiotowym, jak to miało miejsce w badanej uchwale.

W doktrynie finansów publicznych oraz orzecznictwie administracyjnym powszechną aprobatą cieszy się pogląd, iż organy jednostek samorządu terytorialnego mogą czynić tylko to na co zezwalają ustawy. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 1997 r.: „Do działalności organów samorządu terytorialnego w sferze zobowiązań publicznoprawnych nie stosuje się zasady „co nie jest zakazane jest dozwolone”, lecz regułę „dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje” ” (sygn. akt. .III SA 534/96, M.Podat. 1997/12/374). Jednocześnie normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły. Zakazane jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych, co podkreślił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK2000/5/141).

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Szczawnie Zdroju przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/-/ dr Bogdan Cybulski